

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 370713/1

בבית הדין הרבני האזורי תל אביב יפו

לפני כבוד הדיינים:

הרב זבדיה כהן — ראב"ד, הרב מרדכי מזרחי בר אור, הרב דוד שני

התובע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד חן גינסברג)

נגד

הנתבעת: פלונית (חסויה, באמצעות הוריה-אפוטרופסיה, ע"י ב"כ עו"ד יעקב סידי)

הנדון: קביעת 'מועד הקרע' בין צדדים שאחד מהם פסול דין

החלטה

בהחלטת בית הדין מיום י"ט באדר א' תשע"ו (28.2.2016) נקבע על הגשת סיכומים במחלוקת על קביעת מועד הקרע.

טענות התובע

לדברי התובע מועד הקרע הוא בחודש דצמבר 2005 וזאת עקב שלושה אירועים שאירעו בחודש זה המלמדים על הפסקת החיים המשותפים ומות הנישואין:

א. הרחקת התובע מהבית באמצעות צו משטרת.

ב. בגידת הנתבעת בתובע.

ג. אי-חזרת הצדדים מאז לחיות יחד תחת קורת גג אחת.

אירועים אלו מלמדים על תא משפחתי שאינו קיים ועל הפסקת השיתוף הכלכלי גם אם הצדדים עדיין נשואים.

טענות הנתבעת

מדובר בפסולת דין שמונה לה אפוטרופוס לגוף ולרכוש, הנעדרת יכולת שיפוט ושיקול דעת, ועקב מצבה הרפואי לא ניתן לגרשה, וממילא אי אפשר לקבוע על מועד פירוד וקרע בין הצדדים.

לא הוכח כי הנתבעת בגדה בתובע, אין עדים כשרים על כך, ואין ביכולת הנתבעת עצמה להגיד את גרסתה.

התובע הורחק מהדירה לאחר שהטיח בנתבעת ארגז של ירקות.

אי אפשר לקבוע מועד של הפסקת שיתוף כלכלי כיוון שעקב מצבה היא לא מנהלת כלל את ענייניה הכלכליים באופן עצמאי, ולפיכך מועד הקרע יהיה רק במועד סידור הגט.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

דיון והכרעה

בבסיס המחלוקת עומד תיקון 4 לחוק יחסי ממון, תיקון שנערך בשנת התשס"ט–2008 ולפיו:

"5א. (א) הזכות לאיזון משאבים לפי סעיף 5 תהיה לכל אחד מבני הזוג אף בטרם פקיעת הנישואין אם הוגשה בקשה לביצועו של הסדר איזון משאבים לפי פרק זה והתקיים אחד מהתנאים המפורטים להלן:

(1) חלפה שנה מיום שנפתח אחד מההליכים האלה:

(א) הליך להתרת נישואין;

(ב) תביעה לחלוקת רכוש בין בני הזוג, לרבות תביעה לפירוק שיתוף במקרקעין המשותפים לבני הזוג לפי חוק המקרקעין, התשכ"ט-1969, תביעה לפסק דין הצהרתי בדבר זכויות בני הזוג ברכוש, בקשה לביצוע הסדר איזון משאבים לפי פרק זה או בקשה לפי סעיף 11;

(2) קיים קרע בין בני הזוג או שבני הזוג חיים בנפרד אף אם תחת קורת גג אחת במשך תקופה מצטברת של תשעה חודשים לפחות מתוך תקופה רצופה של שנה; בית המשפט או בית הדין רשאי לקצר את התקופה האמורה בפסקה זו אם ניתנה החלטה שיפוטית המעידה על קיומו של קרע בין בני הזוג."

ובהמשך החוק:

"8. ראה בית המשפט או בית הדין נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, רשאי הוא, לבקשת אחד מבני הזוג – אם לא נפסק בדבר יחסי הממון בפסק דין להתרת נישואין – לעשות אחת או יותר מאלה במסגרת איזון המשאבים:

(1) [...]

(2) [...]

(3) לקבוע שאיזון שווי הנכסים, כולם או מקצתם, לא יהיה לפי שוויים במועד איזון המשאבים, אלא לפי שוויים במועד מוקדם יותר שיקבע;

(4) לקבוע שאיזון המשאבים לא יתייחס לנכסים שהיו לבני הזוג במועד איזון המשאבים אלא לנכסים שהיו להם במועד מוקדם יותר שיקבע."

משמעות הדברים היא שברגע שבו בית הדין קובע כי תאריך מסוים הוא המועד שממנו החל הקרע בין בני הזוג, הרי שממועד זה והלאה אין לשתף ולאזן את הנכסים בין בני הזוג, ויש להתייחס אליהם מאותו מועד כאל נכסים נפרדים שאינם בשותפות.

הכללים לקביעת מועד הקרע טרם בצוע הגט בפועל כפי הפסיקה הם: הפסקת שיתוף כלכלית; עזיבת הבית ואי מגורים תחת קורת גג אחת; מועד הגשת התביעה; בגידה של אחד הצדדים.

בנידון זה:

אין מחלוקת כי הצדדים פרודים מאז שנת 2005.

אין מחלוקת כי הבעל הגיש תביעת גירושין בתאריך כ"ג בתמוז תשס"ט (15.7.2009).

אין מחלוקת כי משנת 2006 הבעל חי עם אישה אחרת ואף יש לו ממנה ילדים.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

אין מחלוקת כי בשנת 2005 האישה קיימה יחסים עם גבר זר, וזאת בלי להיכנס לשאלה המשפטית וההלכתית של השלכות מעשה זה עקב מצבה הרפואי והנפשי אז.

אין מחלוקת כי לפחות ממועד הגשת התביעה אין שום שיתוף פעולה כלכלי בין הצדדים.

בית הדין סבור כי על פי חוק יחסי ממון הנ"ל זכותו של כל צד לתבוע איזון משאבים אף בטרם פקיעת הנישואין מרגע בו יש קרע בין הצדדים וזאת ללא קביעת עובדה מי אשם ביצירת הקרע.

הזכות לאיזון היא עקב קשר זוגי – חיים משותפים כבעל ואישה וניהול משותף של כלכלת הבית, אך במקום שבו קשר זוגי זה נפסק בין אם על ידי הפסקת החיים המשותפים יחד תחת קורת גג אחת, בין אם על ידי הפסקת שיתוף כלכלי או בגידת אחד הצדדים, הרי שנפל קרע בין הצדדים, וממילא נפלה לה הזכות לאיזון מבחינה מעשית, ללא קשר לשאלה מי אשם בקרע זה.

בנידון זה שבו ברור לנו כי מאז שנת 2005 הצדדים אינם גרים בפועל יחד, האיש חבר לאישה אחרת, האישה קיימה יחסים עם אחר – ושוב בלי להיכנס לשאלה על משמעות מעשה זה עקב מצבה הרפואי; בנוסף: אין שום שיתוף פעולה בכלל ובנושא הכלכלי בפרט, הרי שברור שישנו מאז קרע בין הצדדים.

אך עקב נסיבות התיק ומצבה הרפואי של האישה שבו היא נעה בין טיפולים ואשפוזים רפואיים לבין שהות בבית הוריה, במצב שבו הוריה הם האפוטרופוסים עליה, ולאור העובדה כי עקב מצבה הרפואי היא מעולם לא הופיעה בית הדין להביע את עמדתה, ובית הדין שמע רק את הוריה בתוקף תפקידם כאפוטרופוסים עליה – בית הדין סבור כי מועד הקרע ייקבע רק במועד שבו הגיש הבעל את תביעת הגירושין הכרוכה. מעשה זה מעיד כי גם האיש סבר במועד זה כי כלו כל הקיצין – מבחינתו, והגיע הרגע – לדידו – לתת תוקף משפטי והלכתי לפירוד המעשי של הצדדים.

לפיכך אנו סבורים כי מועד הקרע לצורך איזון המשאבים בין הצדדים על פי חוק יחסי ממון היו ביום הגשת התביעה דהיינו ביום כ"ג בתמוז תשס"ט (15.7.2009) וזאת בלי לקבוע בשלב זה מי אשם בקרע.

לאור האמור:

א. מועד הקרע הוא ביום כ"ג בתמוז תשס"ט (15.7.2009).

ב. בית הדין קובע מועד לדיון בתאריך ז' בכסלו תשע"ז (7.12.2016) בשעה 9:00.

ניתן ביום כ"ח בתשרי התשע"ז (30.10.2016).

הרב דוד שני

הרב מרדכי מזרחי בר אור

הרב זבדיה כהן — ראב"ד